31992L0102

DIRECTIVA 92/102/CEE A CONSILIULUI
din 27 noiembrie 1992
privind identificarea și înregistrarea animalelor

CONSILIUL COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene, în special articolul 43,

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

întrucât, în temeiul dispozițiilor articolului 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele sanitar-veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ([3]), animalele destinate schimburilor intracomunitare trebuie identificate în conformitate cu cerințele normelor comunitare și înregistrate astfel încât să permită identificarea exploatației, centrului sau a organismului de origine sau de tranzit, iar aceste sisteme de identificare și de înregistrare trebuie extinse, înainte de data de 1 ianuarie 1993, la circulația animalelor pe teritoriul fiecărui stat membru;

întrucât, în conformitate cu articolul 14 din Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare pentru animalele provenind din țări terțe introduse pe teritoriul Comunității și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE ([4]), identificarea și înregistrarea animalelor, așa cum sunt prevăzute la articolul 3 alineatul (1) litera (c) din Directiva 90/425/CEE, cu excepția animalelor destinate sacrificării și a ecvideelor înregistrate, trebuie efectuate după realizarea controalelor menționate anterior;

întrucât gestionarea anumitor sisteme comunitare de ajutor în domeniul agricol necesită identificarea individuală a anumitor tipuri de animale; întrucât sistemul de identificare și de înregistrare trebuie să fie adecvat aplicării și controlului măsurilor respective;

întrucât este necesar să se garanteze un schimb rapid și eficient de informații între statele membre pentru aplicarea corectă a prezentei directive; întrucât anumite dispoziții comunitare au fost stabilite, pe de o parte, prin Regulamentul (CEE) nr. 1468/81 al Consiliului din 19 mai 1981 privind asistența mutuală între autoritățile administrative ale statelor membre și colaborarea dintre acestea și Comisie în vederea asigurării aplicării corespunzătoare a reglementărilor vamale sau agricole ([5]) și, pe de altă parte, prin Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul sanitar-veterinar și zootehnic ([6]);

întrucât deținătorii de animale trebuie să păstreze registre actualizate în ceea ce privește animalele din exploatațiile lor; întrucât persoanele care intervin în schimburile cu animale trebuie să păstreze un registru al tranzacțiilor efectuate; întrucât autoritatea competentă trebuie să aibă acces, la cerere, la aceste registre;

([1]) JO C 137, 27.5.1992, p. 7.
([2]) Aviz emis la 19 noiembrie 1992 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([3]) JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/496/CEE (JO L 268, 24.9.1991, p. 56).
([4]) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 91/628/CEE (JO L 340, 11.12.1991, p. 17).
([5]) JO L 144, 2.6.1981, p. 1. Regulament, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 945/87 (JO L 90, 2.4.1987, p. 3).
([6]) JO L 351, 2.12.1989, p. 34.

întrucât pentru a permite reconstituirea rapidă și exactă a circulației animalelor, animalele trebuie să poată fi identificate; întrucât forma și conținutul mărcii trebuie determinate, în ceea ce privește bovinele, pornind de la o bază comunitară; întrucât în ceea ce privește porcinele, ovinele și caprinele, este necesară o decizie ulterioară privind natura mărcii și trebuie menținute, în așteptarea acestei decizii, sistemele naționale de identificare pentru mișcările care se limitează la piața națională;

întrucât trebuie prevăzută posibilitatea derogării de la cerințele în materie de marcaj în cazul animalelor transportate dintr-o exploatație direct la abator; întrucât, cu toate acestea, animalele trebuie identificate întotdeauna astfel încât să se cunoască exploatația de origine;

întrucât trebuie prevăzută posibilitatea derogării de la obligativitatea înregistrării deținătorilor de animale destinate unor scopuri personale și, în anumite cazuri speciale, posibilitatea derogării de la modalitățile de păstrare a registrelor;

întrucât, în cazul animalelor a căror marcă a devenit ilizibilă sau a fost pierdută trebuie aplicată o nouă marcă pentru a se putea stabili o legătură cu marca precedentă;

întrucât prezenta directivă nu trebuie să afecteze condițiile specifice prevăzute de Decizia 89/153/CEE a Comisiei din 13 februarie 1989 privind corelarea dintre probele prelevate pentru examinarea reziduurilor, animalele de la care provin acestea și exploatațiile de origine [1] sau orice norme de aplicare relevante stabilite în conformitate cu Directiva 91/496/CEE;

întrucât trebuie prevăzută o procedură de gestionare în vederea adoptării oricărei dispoziții necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește cerințele minime în materie de identificare și înregistrare a animalelor, fără să aducă atingere normelor comunitare mai detaliate care ar putea fi stabilite în vederea eradicării sau a controlului bolilor.

Prezenta directivă se aplică fără să aducă atingere Deciziei 89/153/CEE și dispozițiilor de aplicare stabilite în conformitate cu Directiva 91/496/CEE, ținând seama de articolul 5 din Regulamentul (CEE) nr. 3508/92 al Consiliului din 27 noiembrie 1992 de stabilire a unui sistem integrat de gestiune și control privind anumite sisteme de ajutor comunitar [2].

Articolul 2

În sensul prezentei directive se înțelege prin:

(a) *animal* – orice animal din speciile care fac obiectul Directivelor 64/432/CEE [3] și 91/68/CEE [4];

(b) *exploatație* – orice unitate, orice construcție sau, în cazul unei crescătorii în aer liber, orice loc în care sunt ținute, crescute sau unde se lucrează cu animale;

(c) *deținător* – orice persoană fizică sau juridică responsabilă de animale, chiar și numai temporar;

(d) *autoritate competentă* – autoritatea centrală a unui stat membru, având competențe pentru a efectua controalele sanitar-veterinare sau orice altă autoritate căreia i-a delegat această competență în sensul prezentei directive;

(e) *schimburi* – schimburile definite la articolul 2 din Directiva 90/425/CEE.

Articolul 3

(1) Statele membre se asigură că:

(a) autoritatea competentă dispune de o listă actualizată conținând toate exploatațiile de pe teritoriul său care dețin animalele prevăzute de prezenta directivă, în care să fie menționate speciile de animale deținute și deținătorii acestora, exploatațiile fiind menținute pe lista respectivă timp de trei ani după eliminarea animalelor. Această listă indică, de asemenea, marca sau mărcile utilizate pentru identificarea exploatației în conformitate cu articolul 5 alineatul (2) litera (a) și litera (c) al doilea paragraf și alineatul (3) primul paragraf, precum și cu articolul 8;

(b) Comisia, autoritatea competentă și orice autoritate care răspunde de controlul punerii în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3508/92 pot avea acces la toate informațiile obținute în conformitate cu prezenta directivă.

(2) Statele membre pot fi autorizate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, să excludă de pe lista prevăzută la alineatul (1) litera (a) persoanele fizice care dețin maximum trei animale din speciile ovină și caprină pentru care nu solicită nici o primă sau, ținând seama de situații speciale, un porc, destinate folosinței sau consumului propriu, cu condiția ca aceste animale să fie supuse controalelor prevăzute de prezenta directivă înainte de orice circulație.

[1] JO L 59, 2.3.1989, p. 33.
[2] JO L 355, 5.12.1992, p. 1.
[3] Directiva 64/432/CEE a Consiliului din 26 iunie 1964 privind problemele de inspecție veterinară care afectează schimburile intracomunitare cu bovine și porcine (JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64). Directivă, astfel cum a fost modificată ultima dată prin Directiva 91/687/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 16).
[4] Directiva 91/68/CEE a Consiliului din 28 ianuarie 1991 privind condițiile de sănătate animală care reglementează schimburile intracomunitare cu ovine și caprine (JO L 46, 19.2.1991, p. 19).

Articolul 4

(1) Statele membre se asigură că:

(a) orice deținător de bovine sau porcine menționate de Directiva 64/432/CEE și care figurează pe lista prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (a) păstrează un registru privind numărul de animale prezente în exploatația sa.

Acest registru trebuie să cuprindă un sumar actualizat al tuturor nașterilor, deceselor și circulației (numărul de animale implicate în fiecare operațiune de intrare și ieșire) în funcție de fluxurile minime și să precizeze, după caz, originea sau destinația animalelor și data fluxurilor.

Marca de identificare aplicată în conformitate cu dispozițiile articolelor 5 și 8 trebuie menționată de fiecare dată.

Cu toate acestea, pentru animalele din specia porcină, menționarea nașterilor și a deceselor nu este obligatorie.

În cazul porcilor de rasă pură și al porcilor hibrizi înscriși într-o fișă genealogică, în conformitate cu Directiva 88/661/CEE ([1]), poate fi recunoscut, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, un sistem de înregistrare bazat pe o identificare individuală a animalelor în cazul în care acesta oferă garanții echivalente cu cele oferite de fișe;

(b) orice deținător de ovine și caprine a cărui exploatație figurează pe lista prevăzută la articolul 3 alineatul (1) litera (a) păstrează un registru cuprinzând cel puțin numărul total de ovine și caprine prezente în exploatație în fiecare an la o dată care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă.

Registrul trebuie să cuprindă de asemenea:

— un sumar actualizat al numărului de femele cu vârsta mai mare de 12 luni sau care au fătat înainte de această vârstă prezente în exploatație;

— circulația (numărul de animale implicate în fiecare operațiune de intrare și ieșire) ovinelor și caprinelor în funcție de fluxurile minime, cu menționarea, în funcție de caz, a originii sau a destinației animalelor, a mărcii și a datei fluxurilor.

(2) Cu toate acestea, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, trebuie stabilit un sistem simplificat de păstrare a registrelor pentru tauri înainte de 1 ianuarie 1993 și înainte de data de 1 octombrie 1994 pentru ovinele și caprinele în transhumanță, precum și pentru toate animalele menționate anterior, ținute pe pășuni comune sau crescute în regiuni izolate din punct de vedere geografic.

(3) Statele membre se sigură că:

(a) orice deținător de animale furnizează autorității competente, la cererea acesteia, orice informație privind originea, identificarea și, dacă este cazul, destinația animalelor pe care le-a avut, deținut, transportat, comercializat sau sacrificat;

(b) orice deținător de animale destinate sau provenite de pe o piață sau dintr-un centru de regrupare furnizează un document care să conțină detalii privind animalele, inclusiv numărul sau mărcile de identificare ale oricăror bovine, operatorului care este temporar deținătorul animalelor respective pe piață sau în centrul de grupare.

Operatorul poate utiliza documentele obținute în conformitate cu primul paragraf pentru a respecta obligațiile prevăzute la alineatul (1) litera (a) al treilea paragraf;

(c) registrele și informațiile sunt disponibile la exploatație și puse la dispoziția autorității competente la cererea acesteia, pentru o perioadă cu durata minimă de cel puțin trei ani, perioadă care urmează a fi stabilită de autoritatea competentă.

Articolul 5

(1) Statele membre asigură respectarea următoarelor principii generale:

(a) mărcile de identificare trebuie aplicate înainte ca animalele să părăsească exploatația în care s-au născut;

(b) nici o marcă nu poate fi îndepărtată sau înlocuită fără autorizația autorității competente.

În cazul în care o marcă a devenit ilizibilă sau a fost pierdută, se aplică o nouă marcă, în conformitate cu dispozițiile prezentului articol;

(c) deținătorul trebuie să înscrie orice nouă marcă în registrul menționat la articolul 4 astfel încât să se poată stabili o legătură cu marca aplicată anterior;

(d) crotalia prevăzută la alineatul (2) litera (a) trebuie să corespundă unui model aprobat de autoritatea competentă, să nu poată fi falsificată și să fie lizibilă pe întreaga durată a vieții animalului. Aceasta trebuie să fie de unică folosință și să rămână fixată pe animal fără a dăuna bunăstării acestuia.

(2) Statele membre se asigură că, în cazul bovinelor:

(a) orice animal menționat la articolul 2 din Directiva 64/432/CEE prezent într-o exploatație este identificat printr-o crotalie cuprinzând un cod alfanumeric de maximum 14 caractere pentru identificarea individuală a fiecărui animal, precum și a exploatației în care s-a născut sau, în cazul taurilor destinați manifestațiilor culturale sau sportive, cu excepția târgurilor și a expozițiilor, printr-un sistem de identificare care să ofere garanții echivalente și care să fie recunoscut de Comisie.

([1]) Directiva 88/661/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1988 privind normele zootehnice aplicabile reproducătoarelor porcine (JO L 382, 31.12.1988, p. 36).

Crotaliile menționate la primul paragraf trebuie aplicate cel târziu la nouă luni de la data adoptării modalităților de identificare a statului membru și a exploatației de origine, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE. Animalele identificate înainte de expirarea perioadei de nouă luni trebuie marcate fie cu ajutorul sistemelor naționale prevăzute la al treilea paragraf, fie cu ajutorul mărcii prevăzute la primul paragraf.

În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, perioada de nouă luni poate fi prelungită până la data de 1 iulie 1994, la cererea unui stat membru.

Cu toate acestea, animalele care au fost identificate înainte de expirarea perioadelor menționate anterior cu ajutorul sistemelor naționale de identificare în vigoare, notificate Comisiei, continuă să fie controlate pe baza acestor sisteme;

(b) mărcile de identificare sunt atribuite exploatației, distribuite și aplicate pe animale în conformitate cu unele metode care urmează să fie stabilite de autoritatea competentă;

(c) mărcile de identificare sunt aplicate cel târziu după 30 de zile de la nașterea animalelor.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate amâna marcarea până când animalul atinge vârsta maximă de șase luni în cazul în care animalul este, înainte de vârsta de 30 de zile, marcat de crescător cu o marcă provizorie recunoscută de autoritatea respectivă, care permite identificarea exploatației în care s-a născut, și cu condiția ca animalul să nu poată părăsi exploatația decât în vederea sacrificării într-un abator situat pe teritoriul care aparține aceleiași autorități competente care a recunoscut marca provizorie, fără a tranzita o altă exploatație.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate accepta ca viței destinați sacrificării înainte de vârsta de șase luni și care sunt mutați înainte de vârsta de treizeci de zile, pe baza unui sistem național de circulație recunoscut în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, care permite cel puțin identificarea exploatației de origine, să fie marcați în exploatația de îngrășare, cu condiția să fi fost transferați aici direct din exploatația în care s-au născut, iar viței mutați în cadrul acestor sisteme să nu dea dreptul la obținerea unei prime.

(3) Animalele, altele decât bovinele, trebuie marcate cât mai repede posibil și, în orice caz, înainte de a părăsi exploatația cu ajutorul unei crotalii sau a unui tatuaj care permit asocierea acestor animale cu exploatația din care provin, precum și efectuarea trimiterii la lista menționată la articolul 3 alineatul (1) litera (a), orice document însoțitor trebuind să menționeze această marcă.

Până la adoptarea deciziei prevăzute la articolul 10 din prezenta directivă și prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) litera (c) al doilea paragraf din Directiva 90/425/CEE, statele membre pot aplica animalelor, altele decât bovinele, sistemul lor național de identificare pentru circulația animalelor pe teritoriul lor. Acest sistem trebuie să permită identificarea exploatației din care provin animalele și a exploatației în care s-au născut. Statele membre trebuie să notifice Comisiei sistemele naționale pe care intenționează să le aplice în acest scop începând cu data de 1 iulie 1993 pentru porcine și cu data de 1 iulie 1994 pentru ovine și caprine. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, un stat membru poate fi solicitat să își modifice sistemul în cazul în care acesta nu corespunde cerinței menționate în a doua teză.

Animalele care au o marcă temporară de identificare a unui lot trebuie însoțite, în momentul circulației, de un document care permite determinarea originii, a proprietarului, a locului de plecare și a destinației lor.

Cu toate acestea, autoritatea competentă poate autoriza circulația ovinelor și a caprinelor nemarcate între două exploatații cu același statut de sănătate, aparținând aceluiași proprietar și situate pe teritoriul în cauză al autorității respective, cu condiția ca circulația să se facă în cadrul unui sistem național care să permită asocierea animalului cu exploatația în care s-a născut. Statele membre trebuie să notifice Comisiei, înainte de data de 1 iulie 1994, sistemele pe care intenționează să le aplice în acest scop. În conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18 din Directiva 90/425/CEE, un stat membru poate fi solicitat să își modifice sistemul în cazul în care acesta nu corespunde cerinței menționate anterior.

(4) La articolul 3 alineatul (2) din Directiva 64/432/CEE, litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) să fie identificate în conformitate cu articolul 5 din Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1992 privind identificarea și înregistrarea animalelor (*).

(*) JO L 355, 5.12.1992, p. 32."

Articolul 6

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru de destinație decide să nu păstreze marca de identificare care a fost atribuită în exploatația de origine, toate cheltuielile privind înlocuirea mărcii sunt suportate de autoritatea respectivă. În cazul în care marca a fost înlocuită în aceste condiții, trebuie să se poată stabili o legătură între identificarea atribuită de autoritatea competentă a statului membru de expediere și noua identificare atribuită de autoritatea competentă a statului membru de destinație. Această legătură trebuie înscrisă în registrul prevăzut la articolul 4.

Se interzice recurgerea la posibilitatea prevăzută la primul paragraf în cazul animalelor destinate sacrificării care sunt importate în conformitate cu dispozițiile articolului 8 fără a avea o nouă marcă în conformitate cu articolul 5.

(2) În cazul în care animalele au făcut obiectul schimburilor, autoritatea competentă a statului membru de destinație poate recurge, în sensul aplicării dispozițiilor articolului 5 din Directiva 89/608/CEE, la dispozițiile articolului 4 din Directiva 89/608/CEE pentru a obține informații în legătură cu animalele, șeptelul de origine și eventuala circulație a acestora.

Articolul 7

Statele membre se asigură că orice informație privind circulația animalelor neînsoțite de un certificat sau de un document solicitat de legislația sanitar-veterinară sau zootehnică este păstrată pentru a fi prezentată autorității competente, la cererea acesteia, într-un interval de timp minim care urmează a fi stabilit de către aceasta.

Articolul 8

Orice animal importat dintr-o țară terță care a avut rezultate satisfăcătoare la controalele prevăzute de Directiva 91/496/CEE și care rămâne pe teritoriul Comunității trebuie să fie identificat cu ajutorul unei mărci în conformitate cu dispozițiile articolului 5 în decurs de 30 de zile de la efectuarea controalelor respective și înainte de circulație, cu excepția cazului în care exploatația de destinație este un abator situat pe teritoriul autorității responsabile cu controalele sanitar-veterinare, iar animalul este efectiv sacrificat în timpul celor 30 de zile.

Este necesar să se poată stabili o legătură între identificarea pusă în aplicare de țara terță și identificarea atribuită de statul membru de destinație. Această legătură trebuie înscrisă în registrul prevăzut la articolul 4.

Articolul 9

Statele membre iau măsurile administrative și/sau penale necesare în vederea sancționării oricărei încălcări a legislației sanitar-veterinare comunitare în cazul în care se constată că nu s-au respectat dispozițiile prezentei directive în ceea ce privește marcajul sau identificarea animalelor, sau păstrarea registrului prevăzut la articolul 4.

Articolul 10

Până la data de 31 decembrie 1996, Consiliul, pe baza unui raport al Comisiei însoțit de eventuale propuneri asupra cărora va decide cu majoritate calificată, reexaminează, având în vedere experiența acumulată, prezenta directivă în vederea definirii unui sistem comunitar armonizat de identificare și înregistrare și decide în legătură cu posibilitatea introducerii unui dispozitiv electronic de identificare, în funcție de progresele realizate în acest domeniu de Organizația Internațională de Standardizare (ISO).

Articolul 11

(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative pentru a se conforma prezentei directive:

— în ceea ce privește cerințele referitoare la bovine, astfel încât:

  (i) de la data de 1 februarie 1993 bovinele să fie înregistrate în conformitate cu procedurile naționale existente care respectă urgențele prevăzute la articolul 4 și să fie identificate în conformitate cu normele existente menționate la articolul 5 alineatul (2) litera (a) al doilea și al treilea paragraf;

  (ii) sistemele comunitare de înregistrare și identificare prevăzute de prezenta directivă să fie puse în aplicare de la data de 1 octombrie 1993,

— înainte de data de 1 ianuarie 1994 în ceea ce privește cerințele referitoare la porcine;

— înainte de data de 1 ianuarie 1995 în ceea ce privește cerințele referitoare la ovine și caprine.

Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

(3) Stabilirea datei de expirare a perioadei de transpunere la data de 1 ianuarie 1994 și la data de 1 ianuarie 1995 nu aduce atingere suspendării controalelor sanitar-veterinare la frontieră, prevăzută de Directiva 90/425/CEE.

Articolul 12

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 noiembrie 1992.

Pentru Consiliu

Președintele

J. PATTEN